

Programarea calculatoarelor

FMI

Secția Calculatoare și tehnologia informației, anul I

Cursul 11 / 16.12.2024

Chestiuni organizatorice

- *Data propusă* pentru examenul scris (numit în continuare Curs):

28 ianuarie 2024, ora 10.00-12.00

- Regulament de evaluare și notare

$$Nota = round(min(10, \underset{3-6p}{Curs} + \underset{2-4p}{Laborator} + \underset{0-1p}{Seminar}))$$

Chestiuni organizatorice

- Laborator=: maximum 4puncte
- Seminar =: maximum 1punct ($\text{nr\_prezențe} \times 0.5 + \text{activitate}$)
- Curs =: notă de la 1 la 10 (1 punct din oficiu); Nota 10=6puncte
- NU intrați în examen (/restanță) dacă:
  - Nu aveți cel puțin jumătate din punctajul de la laborator (2p din 4p)
- Aveți restanță dacă:
  - Nu intrați în examen
  - Nu vă prezentați la examen
  - Nu luați cel puțin nota 5 (fără rotunjire) la testul/ examenul scris
- Restanța: se păstrează punctele obținute pe parcursul semestrului la seminar și laborator.

Programa cursului

□ Introducere

- Algoritmi
- Limbaje de programare.

□ Fundamentele limbajului C

- Introducere în limbajul C. Structura unui program C.
- Tipuri de date fundamentale. Variabile. Constante. Operatori. Expresii. Conversii.
- Tipuri derivate de date: pointeri, tablouri, șiruri de caractere, structuri, uniuni, câmpuri de biți, enumerări
- Instrucțiuni de control
- Directive de preprocesare. Macrodefiniții.
- Funcții de citire/scriere.
- Etapele realizării unui program C.

□ Fișiere text

- Funcții specifice de manipulare.

□ Funcții (1)

- Declarare și definire. Apel. Metode de transmitere a parametrelor. Pointeri la funcții.

□ Tablouri și pointeri

- Legătura dintre tablouri și pointeri
- Aritmetica pointerilor
- Alocarea dinamică a memoriei
- Clase de memorare

□ Șiruri de caractere

- Funcții specifice de manipulare

□ Fișiere binare

- Funcții specifice de manipulare

□ Structuri de date complexe și autoreferite

- Definire și utilizare

□ Funcții (2)

- Funcții cu număr variabil de argumente
- **Preluarea argumentelor funcției main din linia de comandă**
- **Programare generică**
- Recursivitate

Cuprinsul cursului de azi

0. Declarații complexe

1. Preluarea argumentelor funcției
main din linia de comandă

2. Programare generică

3. Exemple

Declarații complexe

- declarație complexă = combinație de pointeri, tablouri și funcții
- combinăm *atributele*:
  - `()` – funcție: `int f();`
  - `[]` – tablou: `int t[20];`
  - `*` - pointer: `int* p;`
- importanța parantezelor:
  - `int* f()` – f este o funcție ce returnează un pointer
  - `int *f()` – f este o funcție ce returnează un pointer (la fel ca sus)
    - `*` este un operator prefixat și are o precedență mai mică decât cea a lui `()`
  - `int (*f)()` - pointer la o funcție
    - parantezele sunt necesare pentru a impune asocierea corespunzătoare;
    - declarațiile nu pot fi citite de la stânga la dreapta

Declarații complexe

❑ *combinatii valide de attribute:*

- ❑ **int * f()** – funcție ce returnează un pointer la int
- ❑ **int (*f)()** – pointer la o funcție fără argumente, ce returnează un int
- ❑ **int *t[10]** - tablou de 10 pointeri la int
- ❑ **int (*p) [13]** – pointer la un tablou de 13 int
- ❑ **int t[5][6]** – tablou bidimensional
- ❑ **int* (*f)()** - pointer la o funcție ce returnează un pointer
- ❑ **int **p** - pointer la un pointer (pointer dublu) la int
- ❑ **int (* p[7]) ( )** - tablou de 7 pointeri la funcții
- ❑ **int ((*f())[3][4]** - pointer la o funcție ce returnează un pointer la un tablou cu 3 linii si 4 coloane de int
- ❑ **etc**

Declarații complexe

- *combinatii invalide de attribute:*

- `[ ] ( )` – funcție ce returnează un tablou
- `( ) [ ]` – tablou de funcții
- `( ) ( )` – funcție ce returnează o funcție

- în limbajul C **nu** sunt permise declararea:

- unui tablou de funcții,
- unei funcții care returnează un tablou/o funcție

- dacă vrem ca o funcție să întoarca rezultatul sub formă de tablou

- transitem tabloul ca argument prin adresa primului element
  - `void numeFuncie(int tablou[ ])` sau `void numeFuncie(int* tablou)`
- sau creăm tabloul (în Heap) și întoarcem pointerul corespunzător
  - `int* numeFuncie()`

Declarații complexe

- interpretarea unei declarații complexe se face prin înlocuirea *atributelor* (pointeri, funcții, tablouri) prin următoarele *șabloane text*:

Atribut	Șablon text
()	funcția returnează
[n]	tablou de n
*	pointer la

- descifrarea unei declarații complexe se face aplicând **regula dreapta – stânga**, care presupune următorii pași:
  - se începe cu identificatorul,
  - se caută în dreapta identificatorului un atribut,
  - dacă nu există, se caută în partea stângă,
  - se substituie atributul cu șablonul text corespunzător,
  - se continuă substituția dreapta-stânga,
  - se oprește procesul la întâlnirea tipului datei.

Declarații complexe

□ *regula dreapta – stânga:*

- se începe cu identificatorul,
- se caută în dreapta identificatorului un atribut,
- dacă nu există, se caută în partea stângă,
- se substituie atributul cu șablonul text corespunzător,
- se continuă substituția dreapta-stânga,
- se oprește procesul la întâlnirea tipului datei.

int (* a[10]) ( );

- tablou de 10 pointeri la funcții ce returnează int

double ((*pf())[5])[5];

- pointer la o funcție ce returnează un pointer la un tablou cu 5 linii și 5 coloane de double

Declarații complexe

- <http://cdecl.org/> - instrument pentru conversia declarațiilor din C în limbaj natural

cdecl

C gibberish ↔ English

```
int (* a[10]) ( );|
```

declare a as array 10 of pointer to function returning int

cdecl

C gibberish ↔ English

```
double (*( *pf)()) [5] [5];|
```

declare pf as pointer to function returning pointer to array 5 of array 5 of double

Cuprinsul cursului de azi

0. Declarații complexe

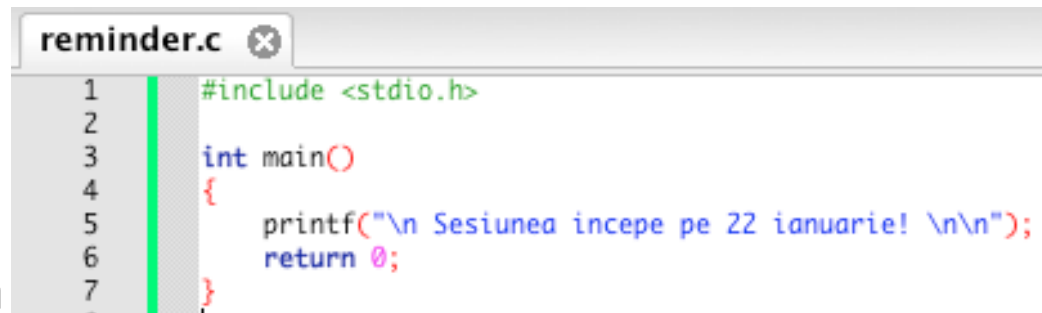
**1. Preluarea argumentelor funcției
main din linia de comandă**

2. Programare generică

3. Exemple

Preluarea argumentelor funcției main din linia de comandă

- ❑ un program executabil (comandă) poate fi lansat în execuție de către interpretorul de comenzi al sistemului de operare.
- ❑ Exemplu: programul reminder care afișează la terminal un mesaj:


```
1  #include <stdio.h>
2
3  int main()
4  {
5      printf("\n Sesiunea incepe pe 22 ianuarie! \n\n");
6      return 0;
7  }
```

❑ program

/reminder

Preluarea argumentelor funcției main din linia de comandă

- ❑ un program poate avea și parametri, care apar după numele comenzii și sunt separați prin spații libere.
- ❑ de exemplu, programul **reminder** ar putea avea un parametru șir de caractere, fiind lansat în execuție, în acest caz prin:
    > **./reminder parametru**
- ❑ programul poate avea acces la parametrii liniei de comandă, dacă funcția **main()** prezintă argumente:
    int main(int argc, char *argv[]) { ... }
- ❑ primul argument, **argc** (*argumentul contor*) este o variabilă de tip întreg care reprezintă *numărul de parametri ai programului/comenzii*
- ❑ al doilea argument, **argv** (*argumentul vector*) este un pointer la un tablou de pointeri la șiruri de caractere, care conțin argumentele (fiecare element al tabloului = un pointer la un șir de caractere = un argument).

Preluarea argumentelor funcției main din linia de comandă

- primul argument, **argc** (*argumentul contor*)
  - al doilea argument, **argv** (*argumentul vector*)
  - **argv[0]** conține întotdeauna *numele programului*;
  - **argv[1]** conține *primul parametru* ca șir de caractere;
  - **argv[2]** conține *al doilea parametru* ca șir de caractere;
  - **argv[argc-1]** conține *ultimul parametru* ca șir de caractere;
  - **argv[argc]** va fi un pointer la un șir vid (**NULL**);
-
- pentru o comandă fără parametri: **argc=1**,
  - iar o comandă cu 2 parametri va avea **argc=3**.

Cuprinsul cursului de azi

0. Declarații complexe

1. Preluarea argumentelor funcției
main din linia de comandă

2. Programare generică

3. Exemple

Pointeri generici

- ❑ **pointer generic** = pointer la tipul void
- ❑ pot stoca adresa de memorie a unui obiect oarecare
- ❑ dimensiunea zonei de memorie indicate și interpretarea informației conținute nu sunt definite
- ❑ nu poate fi dereferențiat

```
voidPointer.C [X]
1  #include<stdio.h>
2
3  int main()
4  {
5      int i = 6;
6      void *p;
7
8      p = &i;
9      printf("p pointeaza catre o valoare intreaga %d\n", * p);
10
11     return 0;
12 }
```

In function 'int main()':
error: 'void*' is not a pointer-to-object type

Pointeri generici

- ❑ pointeri la tipul void (pointeri generici)
- ❑ pot stoca adresa de memorie a unui obiect oarecare
- ❑ dimensiunea zonei de memorie indicate și interpretarea informației conținute nu sunt definite;
- ❑ nu poate fi dereferențiat
- ❑ pentru a-l folosi (la dereferențiere) trebuie convertit la un alt tip de pointer prin **operatorul cast** (tip *)
- ❑ un singur pointer poate pointa la diferite tipuri de date la momente diferite pe parcursul execuției unui program

Pointeri generici

- ❑ pentru a folosi (la dereferențiere) un pointer generic trebuie convertit la un alt tip de pointer prin operatorul cast (tip *)
- ❑ un singur pointer poate pointa la diferite tipuri de date la momente diferite pe parcursul execuției unui program

voidPointer1.C

```
1  #include<stdio.h>
2
3  int main()
4  {
5      int i = 6;
6      char c = 'a';
7      void *p;
8
9      p = &i;
10     printf("p pointeaza catre o valoare intreaga %d\n", *(int*) p);
11
12     p = &c;
13     printf("p pointeaza catre un char %c\n", *(char*) p);
14
15     return 0;
16 }
```

p pointeaza catre o valoare intreaga 6
p pointeaza catre un char a

Pointeri generici

- pointer la tipul void (pointer generic)

```
void_pointer.c ✕
1 #include <stdlib.h>
2 #include <stdio.h>
3
4 int main()
5 {
6     int i = 300;
7     void *p;
8
9     p = &i;
10    printf("\n Valoare pointer void = %p \n", p);
11    printf("\n Valoare p dereferentiat ca int = %d \n", *(int*)p);
12    printf("\n Valoare p dereferentiat ca char = %d \n", *(char*)p);
13
14    // 300 in binar = 0000 0001 0010 1100
15    // 44 in binar =           0010 1100
16
17
18    float v[5] = {1.2, 0.4, 0.6, 6.2, 5.1};
19    p = v;
20    printf("\n Valoare pointer = %f \n\n", ((float*)p)[2]);
21    return 0;
22
23 }
```

Pointeri generici

- pointer la tipul void (pointer generic)

```
void_pointer.c ✕
1 #include <stdlib.h>
2 #include <stdio.h>
3
4 int main()
5 {
6     int i = 300;
7     void *p;
8
9     p = &i;
10    printf("\n Valoare pointer void = %p \n", p);
11    printf("\n Valoare p dereferentiat ca int = %d \n", *(int*)p);
12    printf("\n Valoare p dereferentiat ca char = %d \n", *(char*)p);
13
14    // 300 in binar = 0000 0001 0010 1100
15    // 44 in binar =          0010 1100
16
17
18    float v[5] = {1.2, 0.4, 0.6, 6.2, 5.1};
19    p = v;
20    printf("\n Valoare pointer = %f \n\n", ((float*)p)[2]);
21    return 0;
22
23 }
```

Valoare pointer void = 0xbfd2e278

Valoare p dereferentiat ca int = 300

Valoare p dereferentiat ca char = 44

Valoare pointer = 0.600000

Programare generică

- ❑ **programare generică = paradigmă de programare** în care codăm diferiți algoritmi pentru tipuri de date generice (neinstantiate)
- ❑ **exemplu**: un algoritm de sortare al unui tablou de numere arată la fel și pentru date de tipul char, int, float, double => putem particulariza funcția de comparare să lucreze cu date de tipul char, int, float, double.
- ❑ în programare generică folosim pointeri generici

Să presupunem că vrem să construim funcția de căutare secvențială a unui element într- un vector de întregi; funcția va returna poziția elementului sau -1 dacă el nu există.

Funcția primește ca parametri:

- vectorul (int *v),
- numărul de elemente (int n) și
- elementul (valoarea) de căutat (int k).

```
int cauta(int *v, int n, int k)  
{  
    for(int i=0; i<n; i++) if( v[i]==k ) return i;  
    return -1;  
}
```

Programare generică

- ❑ **exemplul 1:** Scrieți o funcție generică de căutare care să returneze un pointer generic către prima apariție a valorii **c** în tabloul unidimensional **v** format din **n** elemente, fiecare având dimensiunea **dim** octeți, sau pointerul **NULL** dacă valoarea **c** nu se găsește în tablou.

```
5
6 void* cauta(const void* v, const void* c, int n, int dim)
7 {
8     char *p = (char *)v;
9     int i;
10
11     for (i=0; i<n; i++)
12         if (!memcmp(c, p+i*dim, dim)) return p+i*dim;
13
14     return NULL;
15 }
16
```


Funcția **memcmp**: *compare bytes in memory*

```
#include <string.h>
```

```
int memcmp(const void *s1, const void *s2, size_t n);
```

- The *memcmp()* function shall compare the first *n* bytes (each interpreted as **unsigned char**) of the object pointed to by *s1* to the first *n* bytes of the object pointed to by *s2*.
- The sign of a non-zero return value shall be determined by the sign of the difference between the values of the first pair of bytes (both interpreted as type **unsigned char**) that differ in the objects being compared.

Pentru a nu fi dependentă de tipul de dată al vectorului, funcția va fi reconstruită astfel încât vectorul să fie primit prin intermediul unui pointer la void.

Lucru cu o adresă a spre un tip nedefinit are implicații în sensul că e necesar să se transmită un parametru suplimentar care să exprime lungimea tipului de dată al elementelor vectorului.

```
int cauta(void *v, int n, int dim_el, void *el)
{
    char *ec=(char*)v;
    for(int i=0; i<n; i++)
        if(!memcmp(ec+i*dim_el, el, dim_el))
            return i;
    return -1;
}
```

unde **int dim_el** = dimensiunea în bitti a tipului elementelor vectorului, elementul de cautat este dat prin adresa lui (parametrul void *el), lungimea se considera a fi aceeași cu a elementelor vectorului.

Se observa ca pointerul primit în funcție (v) este convertit din void* în char* pentru că dimensiunea unui caracter este de un octet, iar dimensiunea unui element (dim_el) este exprimată în bitti.

Compararea dintre elemente se face folosindu-se funcția de bibliotecă memcmp (al cărei prototip se află în fișierul header **memory.h**) care primește două adrese și lungimea în bitti a zonei de memorie de comparat.

```
1  #include <stdio.h>
2  #include <string.h>
3  #include <memory.h>
4
5  int cauta(void *v,int n,int dim_el,void *el)
6  {
7      char *ec=(char*)v;
8      for(int i=0; i<n; i++)
9          if(!memcmp(ec+i*dim_el,el,dim_el))
10             return i;
11     return -1;
12 }
13
14 int main()
15 {
16     int k;
17     int a[]={3,6,4,1,8},t=4;
18     (k=cauta(a,sizeof(a)/sizeof(int),sizeof(int),&t)) == -1 ?
19         printf("\nElement inexistent!") : printf("\nElementul pe pozitia %d",k);
20
21     double b[]={3.5,6.2,4.9,28.15},el_r=6.2;
22     (k=cauta(b,sizeof(b)/sizeof(double),sizeof(double),&el_r)) == -1 ?
23         printf("\nElement inexistent!") : printf("\nElementul pe pozitia %d",k);
24
25     char *sir="Un Sir de Caractere!", el_c='i';
26     (k=cauta(sir,strlen(sir),sizeof(char),&el_c)) == -1 ?
27         printf("\nElement inexistent!") : printf("\nElementul pe pozitia %d",k);
28
29     return 0;
30 }
```

Elementul pe pozitia 2
Elementul pe pozitia 1
Elementul pe pozitia 4

Programare generică

void_pointer2_int.c ✕

```
1 #include <stdlib.h>
2 #include <stdio.h>
3 #include <memory.h>
4
5 void* cauta(const void* v, const void* c, int n, int dim)
6 {
7     char *p = (char *)v;
8     int i;
9
10    for (i=0; i<n; i++)
11        if (!memcmp(c, p+i*dim, dim)) return p+i*dim;
12
13    return NULL;
14 }
15
16 int main()
17 {
18     int v[5] = {3, 0, 6, 2, 5};
19     int s=2, *p;
20
21     p = (int *) cauta(v, &s, sizeof(v)/sizeof(int), sizeof(int));
22
23     if (p) printf("\n Primul %d se afla pe pozitia %d \n\n ", s, p-v);
24
25     return 0;
26 }
```

Programare generică

void_pointer2_int.c ✕

```
1 #include <stdlib.h>
2 #include <stdio.h>
3 #include <memory.h>
4
5 void* cauta(const void* v, const void* c, int n, int dim)
6 {
7     char *p = (char *)v;
8     int i;
9
10    for (i=0; i<n; i++)
11        if (!memcmp(c, p+i*dim, dim)) return p+i*dim;
12
13    return NULL;
14 }
15
16 int main()
17 {
18     int v[5] = {3, 0, 6, 2, 5};
19     int s=2, *p;
20
21     p = (int *) cauta(v, &s, sizeof(v)/sizeof(int), sizeof(int));
22
23     if (p) printf("\n Primul %d se afla pe pozitia %d \n\n ", s, p-v);
24
25     return 0;
26 }
```

Primul 2 se afla pe pozitia 3

Programare generică

void_pointer2_char.c ✕

```
1 #include <stdlib.h>
2 #include <stdio.h>
3 #include <memory.h>
4
5
6 void* cauta(const void* v, const void* c, int n, int dim)
7 {
8     char *p = (char *)v;
9     int i;
10
11     for (i=0; i<n; i++)
12         if (!memcmp(c, p+i*dim, dim)) return p+i*dim;
13
14     return NULL;
15 }
16
17
18
19 int main()
20 {
21     char string[] = "Un sir de caractere oarecare";
22     char chr='c', *r;
23
24     r = (char *) cauta(string, &chr, sizeof(string), 1);
25
26     if (r) printf("Primul %c se afla pe pozitia %d \n ", chr, r-string);
27
28     return 0;
29 }
```

Programare generică

void_pointer2_char.c ✕

```
1 #include <stdlib.h>
2 #include <stdio.h>
3 #include <memory.h>
4
5
6 void* cauta(const void* v, const void* c, int n, int dim)
7 {
8     char *p = (char *)v;
9     int i;
10
11     for (i=0; i<n; i++)
12         if (!memcmp(c, p+i*dim, dim)) return p+i*dim;
13
14     return NULL;
15 }
16
17
18
19 int main()
20 {
21     char string[] = "Un sir de caractere oarecare";
22     char chr='c', *r;
23
24     r = (char *) cauta(string, &chr, sizeof(string), 1);
25
26     if (r) printf("Primul %c se afla pe pozitia %d \n ", chr, r-string);
27
28     return 0;
29 }
```

Primul c se afla pe pozitia 10

Din Cursul 6: Utilitatea pointerilor la funcții

- se folosesc în programarea generică, realizăm apeluri de tip callback
- o funcție C transmisă, printr-un pointer, ca argument unei alte funcții F se numește și funcție “callback”, pentru că ea va fi apelată “înapoi” de funcția F
- exemple:

int suma(int n, int (*expresie)(int)); //sumă generică de n numere

void qsort(void *adresa, int nr_elemente, int dimensiune_element, int (*cmp)(const void *, const void *)) ; //funcția qsort din stdlib.h

Cursul 6: Utilitatea pointerilor la funcții

□ **exemplul 2:** Să se calculeze suma $S_k(n) = \sum_{i=1}^n i^k$

$$S_1(n) = 1 + 2 + \dots + n$$

$$S_2(n) = 1^2 + 2^2 + \dots + n^2$$

$$S_k(n) = \sum_{i=1}^n \textit{expresie}(i)$$

 Folosind pointeri la funcții pot
să văd funcția ca o variabilă

Cursul 6: Utilitatea pointerilor la funcții

❑ **exemplul 2:** Să se calculeze suma $S_k(n) = \sum_{i=1}^n i^k$ pentru $k=\{1,2\}$.

```
main.c x
1  #include <stdio.h>
2  #include <stdlib.h>
3
4  int suma(int n, int (*expresie)(int))
5  {
6      int i,s=0;
7      for(i=1;i<=n;i++)
8          s = s + expresie(i);
9      return s;
10 }
11
12 int expresie1(int x)
13 {
14     return x;
15 }
16
17 int expresie2(int x)
18 {
19     return x*x;
20 }
21
22 int main()
23 {
24
25     int S1 = suma(5,expresie1);
26     printf("S1 = %d\n",S1);
27     int S2 = suma(5,expresie2);
28     printf("S2 = %d\n",S2);
29     return 0;
30 }
```

Cursul 6: Utilitatea pointerilor la funcții

❑ **exemplul 2:** Să se calculeze suma $S_k(n) = \sum_{i=1}^n i^k$ pentru $k=\{1,2\}$.

```
main.c x
1  #include <stdio.h>
2  #include <stdlib.h>
3
4  int suma(int n, int (*expresie)(int))
5  {
6      int i,s=0;
7      for(i=1;i<=n;i++)
8          s = s + expresie(i);
9      return s;
10 }
11
12 int expresie1(int x)
13 {
14     return x;
15 }
16
17 int expresie2(int x)
18 {
19     return x*x;
20 }
21
22 int main()
23 {
24
25     int S1 = suma(5,expresie1);
26     printf("S1 = %d\n",S1);
27     int S2 = suma(5,expresie2);
28     printf("S2 = %d\n",S2);
29     return 0;
30 }
```

$S1 = 15$
$S2 = 55$

Cursul 6: Utilitatea pointerilor la funcții

❑ funcția **qsort** din **stdlib.h** folosită pentru *sortarea unui vector/tablou*.

❑ antetul lui **qsort** este:

```
void qsort (void *adresa, int nr_elemente, int dimensiune_element, int  
(*cmp) (const void *, const void *))
```

- **adresa** = pointer la adresa primului element al tabloului ce urmeaza a fi sortat (pointer generic – nu are o aritmetică inclusă)
- **nr_elemente** = numarul de elemente al vectorului
- **dimensiune_element** = dimensiunea in octeți a fiecărui element al tabloului (char = 1 octet, int = 4 octeți, etc)
- **cmp** = funcția de comparare a două elemente

Programare generică - qsort

- funcția **qsort** din **stdlib.h** - pentru sortarea unui vector/tablou

```
void qsort (void *adresa, int nr_elemente, int dimensiune_element,  
            int (*cmp) (const void *, const void *))
```

```
int cmp(const void *a, const void *b)
```

adresele a două elemente din tablou

- cmp** este o funcție generică comparator, compară 2 elemente de orice tip. Întoarce:

- un număr < 0 dacă vrem a la stânga lui b
- un număr > 0 dacă vrem a la dreapta lui b
- 0, dacă nu contează

Programare generică - qsort

Exemplu de funcție cmp pentru sortarea unui vector de numere întregi:

```
int cmp(const void *a, const void *b)
{
    int va, vb;
    va = *(int*)a;
    vb = *(int*)b;
    if(va < vb) return -1;
    if(va > vb) return 1;
    return 0;
}
```



```
int cmp(const void *a, const void *b)
{
    return *(int*)a - *(int*)b;
}
```

Programare generică - qsort

Exemplu: sortarea unui vector de numere întregi:

main.c

```
1  #include <stdio.h>
2  #include <stdlib.h>
3
4  int cmp(const void *a, const void *b)
5  {
6      return *(int*)a - *(int*)b;
7  }
8
9  int main()
10 {
11     int v[] = {0,5,-6,9, 7, 12, 8, 7, 4};
12     qsort(v,9,sizeof(int),cmp);
13     int i;
14     for(i=0;i<9;i++)
15         printf("%d ",v[i]);
16     printf("\n");
17
18     return 0;
19 }
```

-6 0 4 5 7 7 8 9 12

Programare generică

□ **exemplul 3:** Scrieți o funcție generică de căutare care să returneze un pointer generic către prima apariție a valorii **x** în tabloul unidimensional **t** format din **n** elemente, fiecare având dimensiunea **d** octeți, sau pointerul NULL dacă valoarea **x** nu se găsește în tablou.

Folosiți o funcție comparator **cmp** cu antetul

int (cmpValori*)(const void*, const void *)

care returnează valoarea 1 dacă valorile aflate la adresele primite ca parametri sunt egale sau 0 în caz contrar.

Explicitarea funcției concrete de comparație se va face în apel.

Vom considera două cazuri:

- compararea a două valori întregi,
- compararea a două șiruri de caractere.

Programare generică

❑ exemplul 3:

cautareGenerica1.C

```
1  #include <stdio.h>
2  #include <memory.h>
3
4  void* cauta(const void *x, const void *t, int n, int d, int (*f)(const void*, const void*))
5  {
6      char *p = (char*)t;
7      for(int i=0; i<n; i++)
8          if(f(x, p+i*d))
9          {
10             return p+i*d;
11         }
12     return NULL;
13 }
14
15 int cmpInt(const void* a, const void* b)
16 {
17     return *((int*)a) == *((int*)b);
18 }
19
20 int cmpChar(const void* a, const void* b)
21 {
22     return *((char*)b) == *((char*)a);
23 }
24
```

Programare generică

□ exemplul 3:

```
26 int main()
27 {
28     int v[] = {10,1,12,3,14,5};
29     int x;
30     printf("x = ");scanf("%d",&x);
31     int *p;
32     p = (int*)cauta(&x,v,sizeof(v)/sizeof(int),sizeof(int),cmpInt);
33     if(p)
34         printf("%d se afla in tabloul v pe pozitia %d \n",x,p-v);
35
36     char w[] = "Orice student intelege programarea generica";
37     char ch = 's';
38     char *q;
39     q = (char*)cauta(&ch,w,sizeof(w)/sizeof(char),sizeof(char),cmpChar);
40     if(q)
41         printf("%c se afla in tabloul w pe pozitia %d \n",ch,q-w);
42
43     return 0;
44 }
```

Programare generică

❑ exemplul 3:

```
26 int main()
27 {
28     int v[] = {10,1,12,3,14,5};
29     int x;
30     printf("x = ");scanf("%d",&x);
31     int *p;
32     p = (int*)cauta(&x,v,sizeof(v)/sizeof(int),sizeof(int),cmpInt);
33     if(p)
34         printf("%d se afla in tabloul v pe pozitia %d \n",x,p-v);
35
36     char w[] = "Orice student intelege programarea generica";
37     char ch = 's';
38     char *q;
39     q = (char*)cauta(&ch,w,sizeof(w)/sizeof(char),sizeof(char),cmpChar);
40     if(q)
41         printf("%c se afla in tabloul w pe pozitia %d \n",ch,q-w);
42
43     return 0;
44 }
```

x = 12

12 se afla in tabloul v pe pozitia 2

s se afla in tabloul w pe pozitia 6

Cursul 11

1. Preluarea argumentelor funcției main din linia de comandă
2. Programare generică
3. *Exemple de subiecte*

Cursul 12

1. Recapitulare
2. *Exemple de subiecte*

Example

1. Reprezentati pe 32 de biti numerele intregi 1234 si – 5678.
2. Analizati programul urmator. Daca este corect spuneti ce se va afisa, in caz contrar explicati de unde provine eroarea.

```
#include <stdio.h>

int v[10];

int main() {
    int *pv, *pv1, i;

    pv = v;

    *(pv + 1) = 10; *(pv + 4) = 4; *(pv - 3) = 1;

    pv1 = &(*(pv++)); *(pv1+5) = 11; *(pv1+8) = v[2] - 4;

    for(i=0; i<9; i++) printf("%d ", i+v[i]);

}
```

Example

3. Ce valoare va avea variabila x in urma executarii secventei de cod de mai jos? Justificați.

```
int n = 100, x;
```

```
x = n | (40 & 10) && n>>(4<<2) + n | (10 ^ 8);
```

4. Functia sumaCifre de mai jos este scrisa pentru a returna suma cifrelor unui numar natural n. Functia este scrisa gresit.

```
int sumaCifre (int a) { if (a<=10) return a; return sumaCifre(a/10);}
```

a) dați exemplu de o intrare pentru care functia returneaza corect rezultatul. Justificati.

b) dați exemplu de o intrare pentru care functia returneaza incorect rezultatul. Justificati.

c) scrieți varianta corecta a functiei sumaCifre (puteți porni de la actuala varianta sau puteți rescrie în totalitate functia).

Example

5. Fișierul text *note.txt* conține pe prima linie un număr natural $n \geq 1$, iar pe fiecare din următoarele n linii informații despre nota obținută de un student la un examen, astfel:

nume student, prenume student, grupa, disciplina, nota obținută

Definiți o structură *Student* care să permită stocarea informațiilor referitoare la un student și, eventual, a altor informații pe care le considerați necesare pentru rezolvarea cerințelor de mai jos, în mod optim din punct de vedere al memoriei utilizate.

- a) Afișați numărul studenților care au promovat examenul la o disciplină d , citită de la tastatură, precum și numărul studenților care au susținut examen la disciplina respectivă.
- b) Folosind un tablou unidimensional cu elemente de tip *Student* și funcția `qsort` din biblioteca `stdlib.h`, calculați media fiecărui student și afișați studenții în ordinea descrescătoare a mediilor, iar în cazul unor medii egale în ordine alfabetică.
- c) Scrieți într-un fișier binar informațiile despre studenții care au medii maxime. Numele fișierului binar se va citi de la tastatură.

Example

Subiectul I – 2 puncte

- a) Scrieți o funcție care să returneze un tablou unidimensional alocat dinamic format din valorile strict pozitive aflate într-un tablou unidimensional v având n elemente de tip întreg, precum și numărul acestora. (1 punct)
- b) Considerăm definite următoarele 3 funcții:
- *void multiply(int * v, int n, int x)* – înmulțește cu x fiecare element al tabloului unidimensional v format din n numere întregi;
  - *void sort(int * v, int n)* – sortează crescător tabloul unidimensional v format din n numere întregi;
  - *void display(int * v, int n)* – afișează pe ecran tabloul unidimensional v format din n numere întregi.

Folosind doar apeluri utile ale funcției definite la punctul a) și ale celor 3 funcții precizate mai sus, scrieți o funcție care să afișează în ordine descrescătoare numerele strict negative dintr-un tablou unidimensional v format din n numere întregi. (1 punct)

Observație: Nu este permisă utilizarea unor variabile globale!

Example

Subiectul II - 2 puncte

Scrieți o funcție care primește ca parametru un număr natural nenul $n \geq 2$ și returnează un tablou bidimensional triunghiular alocat dinamic și construit după următoarele reguli:

- prima coloană conține numerele de la 1 la n , în ordine descrescătoare;
- ultima linie conține numerele de la 1 la n , în ordine crescătoare;
- orice alt element este egal cu suma vecinilor săi de la vest și sud.

Exemplu: Pentru $n = 4$ funcția trebuie să returneze următorul tablou:

```
4
3 7
2 4 7
1 2 3 4
```

Example

Subiectul III – 2 puncte

Fișierul text *cuvinte.in* conține pe prima linie un cuvânt w format din $n \geq 1$ litere mici ale alfabetului englez, iar pe următoarele linii un text, format tot doar din litere mici ale alfabetului englez, în care cuvintele sunt despărțite prin spații și semnele de punctuație uzuale. Realizați un program care să scrie în fișierul text *cuvinte.out* toate cuvintele din fișierul *cuvinte.in* care au ca prefix cuvântul w sau mesajul "Imposibil" dacă în fișierul de intrare nu există nici un cuvânt cu proprietatea cerută.

Observație: Se vor utiliza funcții pentru manipularea șirurilor de caractere din biblioteca `string.h`!

Example

Subiectul IV - 3 puncte (Observație: Nu este permisă utilizarea unor variabile globale!)

- a) Definiți o structură *Student* care să permită memorarea numelui, grupei, numărului total de credite obținute și situației școlare a unui student (Promovat/Nepromovat). Scrieți o funcție care să determine situațiile școlare a n studenți ale căror date sunt memorate într-un tablou unidimensional t cu elemente de tip *Student*. Un student este considerat promovat dacă a obținut un număr de credite cel puțin egal cu un număr natural nenul c . (1 punct)
- b) Scrieți o funcție care să sorteze elementele unui tablou unidimensional t format din n elemente de tip *Student* în ordinea crescătoare a grupelor, iar în cadrul fiecărei grupe studenții se vor ordona descrescător în ordinea numărului total de credite obținute. (1 punct)
- c) Realizați o funcție care să scrie într-un fișier binar informațiile despre studenții promovați dintr-o grupă. Funcția va avea ca parametrii un tablou unidimensional t cu n elemente de tip *Student* și un număr natural nenul g reprezentând numărul unei grupe. (1 punct)

Observație: Pentru sortarea tabloului, se va folosi funcția `qsort` din biblioteca `stdlib.h`!

Cursul 12/ 13.01.2025

Examen/ 28.01.2024

Restanță ? (19-25.02.2025)